

1. juuni on lastekaitsepäev**Lastega leibkondade elamistingimused on kümnendiga paranenud**

Oma eluruumi seisundit pidas 2010. aastal heaks või väga heaks rohkem kui kaks kolmandikku lastega leibkondadest, teatab Statistikaamet. Kümne aastaga on selliste leibkondade arv neljandiku suurenenud.

Rahuldavas seisus eluruum oli igal neljandal lastega leibkonnal ning kehvades või isegi elamiskõlbmatutes tingimustes elas iga kahekümnes lastega leibkond. Võrreldes 2000. aastaga on leibkondade hinnang oma eluruumi seisundile tunduvalt paranenud. Kümne aasta eest hindas oma eluruumi seisundit rahuldavaks ligi pool ja kehvaks kümnendik lastega leibkondadest.

Lastega leibkonnad hindavad oma eluruumi seisundit paremaks kui lasteta leibkonnad. 2010. aastal pidas 60% lasteta leibkondadest oma eluruumi heaks või väga heaks, kolmandiku arvates oli nende eluruum rahuldavas seisus, 7% jaoks kehv. Kõige kõrgemalt hindavad oma eluruumi kahelapselised paarid (77% peab seisundit heaks või väga heaks) ja kõige madalamalt üksikvanemad (63% peab seisundit heaks või väga heaks). Lasteta leibkondadest elavad kõige kehvemates tingimustes üksikud pensioniealised, kellest vaid pool peab oma eluruumi seisundit heaks või väga heaks.

Lastega leibkonna eluruum oli 2010. aastal keskmiselt 79 ruutmeetrit. Ehkki lasteta leibkonna eluruum oli väiksem (61 ruutmeetrit), elasid lastega leibkonnad liikmete rohkuse tõttu siiski kitsamates oludes. Pool lastega leibkondadest elas tingimustes, kus leibkonnaliikmeid oli rohkem kui tube, veidi vähem kui kolmandikul oli iga liikme jaoks oma tuba ja vaid viiendik lastega leibkondadest sai elada nii lähedates tingimustes, kus tubade arv ületas leibkonnaliikmete arvu. Lasteta leibkondades oli tube tavaliselt rohkem kui liikmeid ja vaid 7%-l neist ei jätkunud igale inimesele oma tuba. Lastega leibkonnas oli ka eluruumi pind liikme kohta väiksem — keskmiselt 23 ruutmeetrit. Lasteta leibkonnad elasid elamutes, kus oli keskmiselt 41 ruutmeetrit liikme kohta. Lastega leibkondade elamistingimused olid seda kitsamad, mida rohkem oli peres lapsi.

Kõige levinum lastega leibkonna eluasemetüüp oli korterelamu, seal elas neist 67%. Neljandik lastega leibkondadest elas eramajas ja 5% mitmepereelamus. Kõige rohkem korteris elavaid leibkondi oli üksikvanemate seas (81%). Pereelamutes elasid kõige sagedamini vähemalt kolme lapsega paarid (53%). Lasteta ja lastega leibkondi võrreldes ei ole nende elamutüübis suuri erinevusi.

Suuremat majanduslikku stabiilsust pakub eluruumi omanikuks olemine. Lastega leibkondadest oli 87%-l oma eluruum, 7% üüris seda turuhinnaga ja 7% soodsamalt või sai tasuta kasutada. Lasteta leibkondade seas oli omanikke veidi vähem — 80%. Lastega leibkondadest oli üürnikke ja eluruumi tasuta kasutajaid kõige enam üksikvanemate seas (viiendik) ja kõige vähem kahelapseliste paaride ning ala- ja täisealiste lastega paaride seas.

Hinnangud põhinevad Statistikaameti leibkonna eelarve uuringu 2010. aasta andmetel. Viimased võrreldavad andmed pärinevad 2007. aastast, vahepealsetel aastatel uuringut ei toimunud. 2010. aastal osales uuringus üle 3600 leibkonna. Leibkond on ühel aadressil elav ja ühist raha kasutav inimeste rühm, kelle liikmed ka ise tunnistavad end ühes leibkonnas olevaks. Erineb perekonnast, mis rajaneb sugulus- või hõimlussuhetel. 2010. aastal oli Eestis ligi 600 000 leibkonda, leibkonna keskmine suurus oli 2,3 inimest.

Lastega leibkonnad eluruumi seisundi järgi

Täpsem teave:

Marin Tasuja
Vanemanalüütik
Rahvastiku- ja sotsiaalstatistika osakond
Statistikaamet
Tel 625 9360

Detailsemad andmed on statistika andmebaasis
(<http://bit.ly/jA5Wpt>).